

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Β' ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΜΗΝ ΡΑΦΙΔΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟ ΦΡΕΑΡ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ ΕΙΣ ΣΑΜΑΡΕΙΑΝ

Τήν Παρασκευήν, 13^η/26^η Φεβρουαρίου 2010, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά τήν ἐν τῷ γραφείῳ ἐργασίαν Αὐτοῦ, ἐξῆλθε τοῦ Πατριαρχείου, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Ἱερομονάχου π. Φιλουμένου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Ἀθανασίου καί κατηθύνθη πρός τήν περιοχὴν τῆς Σαμαρείας.

Μετά μιᾶς ὥρας αὐτοκινητικὴν πορείαν ὑπὸ τὴν εὐλογίαν καταρρακτώδους βροχῆς, ἀφίχθη εἰς τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ἔνθα καί ὑπεδέχθη καί ἐδεξιώθη Αὐτόν εἰς πλουσίαν νηστήσιμον τράπεζαν ὁ ἡγούμενος τοῦ Φρέατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰουστίνος, ὁ ἀποπερατώσας τὸν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, εἰς τὸ ὁποῖον καί ἐναπόκειται νῦν τὸ λείψανον τοῦ παρά τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ μαρτυρήσαντος Ἁγιοταφίτου Φιλουμένου, ἐξ Ὀροῦντος τῆς Κύπρου ὀρμωμένου, προσφάτως ὡς ἱερομάρτυρος καταταχθέντος εἰς τὰς δέλτους τοῦ Συναξαρίου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Μετά τήν τράπεζαν ὁ Μακαριώτατος ἐξῆλθε τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Φρέατος, συνοδευόμενος καί ὑπὸ τοῦ ἱερέως π. Γεωργίου Λουᾶδ καί τῶν Ἐπιτρόπων τῆς πλησιοχώρου τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ κώμης τῶν Ραφιδίων, οἵτινες εἶχον ἀφίχθῃ εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Φρέατος πρό τοῦ Μακαριωτάτου.

Μετ' αὐτῶν κατηθύνθη εἰς τὸν νέον ἱερόν ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τὸ ἔτος 2008 ἐγκαινισθέντος. Εἰς τὸν ναόν τοῦτον, καρπὸν τῆς πίστεως, τῆς εὐσεβείας, τῆς ἐπιμελείας καί φιλοπονίας τοῦ μικροῦ Ὀρθοδόξου ποιμνίου τῆς κώμης ταύτης τῶν Ραφιδίων, γενόμενος θερμῶς δεκτὸς ὁ Μακαριώτατος, προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τῆς Β' Στάσεως τῶν Χαίρεισμων, κηρύττων πρό τῆς Ἀπολύσεως αὐτῆς τὸν θεῖον λόγον εἰς τούς προσελθόντας πιστούς περὶ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου σαρκωσάσης τὸν πρὶν ἄσαρκον Υἱὸν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

«*Αὕτη*», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, «*ἤκουσε τὴν πρόσκλησιν τοῦ Θεοῦ καί δέν ἠκολούθησε τὸ ἰδικόν τῆς θέλημα, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εἶπεν: ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά Σου, καί ἦνωσε τὴν γῆν μέ τὸν οὐρανόν, τὸν ἄνθρωπον μέ τὸν Θεόν*».

«*Διανύσαντες τὴν Ἁγίαν καί Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν καί τὴν περίοδον τῆς νηστείας, καλούμεθα νὰ ἐνσαρκώσωμεν πνευματικῶς τὸν Χριστόν, νὰ ἐνωθῶμεν μετ' Αὐτοῦ εἰς κοινωνίαν, ὅπως ἡ Θεοτόκος ἐδέχθη Αὐτόν εἰς τὰ σπλάχνα αὐτῆς καί ἐνεσάρκωσεν Αὐτόν ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς. Καλούμεθα νὰ νηστεύωμεν ὄχι μόνον ἀπὸ τροφᾶς, ἀλλὰ μετὰ τῆς νηστείας νὰ ἐργαζώμεθα τὰς ἀρετὰς τῆς προσευχῆς, τῆς ἀγνεύσεως καί τῆς ἐλεημοσύνης. Εἰς τοῦτο ἔχομεν ἀνάγκην ἐνισχύσεως, διὰ τοῦτο καί οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὤρισαν τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν τὴν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἡμῶν δι' αὐτοῦ*».

«Ἠλθομεν ἐξ Ἱεροσολύμων, ἵνα μεταφέρωμεν ὑμῖν τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, νά συμπροσευχηθῶμεν μεθ' ὑμῶν, ἀλλά καί διὰ νά ἀκούσωμεν τὰ προβλήματα ὑμῶν. Θέλομεν ὑμεῖς νά εἴσθε ἡνωμένοι μετὰ τοῦ Χριστοῦ καί μεταξύ ὑμῶν, νά δοξάζητε Αὐτόν μετὰ τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί νά τιμᾶτε τό ὄνομα τῶν Ρωμαίων-Ὄρθοδόξων».

Μετά τό τέλος τῆς ἀκολουθίας, ὁ Μακαριώτατος ἐκάθισε μετὰ τοῦ ἱερέως καί τῶν Ἐπιτρόπων καί ἐπέλυσε αὐτοῖς πρόβλημα ἀπασχολοῦν αὐτούς, προτείνων ἀμοιβαίαν μεταξύ αὐτῶν συγγνώμην, συγχώρησιν, συγκατάβασιν, ἀλλήλων ἀποδοχήν καί ἀνοχήν καί ἀγάπην τελείαν, τήν ἐπιστεγάζουσαν ὅλας τάς ἀρετάς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder